

OSNOVNA SVOJSTVA I GENEZA UGLJIKOVODIKA



- 2 teorije postanka ugljikovodika:

ORGANSKA i ANORGANSKA

Organska teorija:

Nafta je nastala iz tvari biogenog podrijetla (kemijskim procesima dolazi do pretvorbe organske tvari u naftu zbog djelovanja tlaka, temperature i prirodnih katalizatora)

Anorganska teorija:

Postanak ugljikovodika u Zemljinoj unutrašnjosti iz vodika i ugljika spajanjem u različite molekule uslijed visokog tlaka, temperature i katalizatora



Ugljikovodici- prirodne gorive tvari- rude

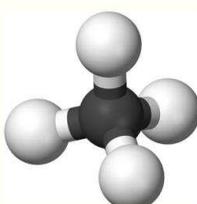
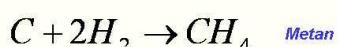
KAUSTOBOLITI -sedimentne stijene organskog podrijetla koje gore

Ugljikovodici nastaju spajanjem atoma ugljika i vodika u molekule.

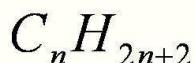
Postoje aciklički zasićeni (alkani) i nezasićeni (elkeni, alkini), te ciklički zasićeni (cikloalkani) i nezasićeni (cikoalkeni) ugljikovodici, te aromati ili areni

Zasićeni- vezani jednostrukom kovalentnom vezom
Nezasićeni- vezani dvostrukom/trostrukom kov. vezom

primjer:



- Opće pravilo slaganja vodikovih i ugljikovih atoma kod **alkana** je:



CH_4	Metan	C_5H_{12}	Pentan	C_9H_{20}	Nonan
C_2H_6	Etan	C_6H_{14}	Heksan	$C_{10}H_{22}$	Dekan
C_3H_8	Propan	C_7H_{16}	Heptan		
C_4H_{10}	Butan	C_8H_{18}	Oktan		

- Crveno- laki ugljikovodici, Plavo- srednji ugljikovodici, Zeleno- teški ugljikovodici



- Prema agregatnom stanju, ugljikovodike dijelimo na **plinovite**, **kapljive/polukapljive** i **krute** (čvrste)

- **Plinoviti**- prirodni plin, naftni plin
- **Kapljivi i polukapljivi**- nafta, katran, smole
- **Kruti/čvrsti**- bitumen, asfalti, fosilni ugljeni



Sastav nafte

Ugljikovodici

- Nafteni* (ciklički zasićeni uglj.- cikloalkani),
- Aromati* (ciklički uglj.)- *benzen*, *toluen*, *ksilen*
- Asfalti*
- Parafini*

Živa (Hg)

- Odvaja se iz nafte na posebnim postrojenjima

Radij (Ra)

Voda

Soli

Korozivni plinovi

- Ugljikov dioksid (CO_2)
- Sumporovodik (H_2S)

Čvrste čestice

- Helij* (He), *Argon* (Ar), *Radon* (Rn), *Dušik* (N_2)

Različite organske tvari

- Ugljikovodici u spoju s dušikom, kisikom, sumporom i dr.

Spojevi sumpora

- Merkaptani, sulfidi, disulfidi

Spojevi s organskim/anorganskim komponentama

- Ugljikovodici s metalima kao što su vanadij (V), željezo (Fe), Kalij (K), cink (Zn)



Osnovni naftni derivati

-tri su osnovne vrste goriva- destilati, rezidualna goriva i mješavine jednih i drugih

Benzin

- destilat koji je određen oktanskim brojem (95, 98, 100)
 - 95 oktanski broj (95% oktana i 5% heptana)
 - **Oktanski broj-** određuje koliko je benzин spreman podnijeti kompresije prije nego se dogodi samozapaljenje gorive smjese
 - Manji oktanski broj- manji stupanj kompresije prije zapaljenja smjese (odnosno smanjenje snage vozila)- Ottov motor



Dizel

- određen je **cetanskim brojem**- mjera brzine zapaljenja goriva u motoru
- niži cetanski broj ima za posljedicu teže paljenje motora i veće količine ispušnih plinova, dakle kvalitetno paljenje vezano je uz smjesu cetana, odnosno **heksadekana**.



- cetan se pali brzo i sigurno ako je cetanski broj 100. Suprotno tomu, izrazito malen cetanski broj (0 - 40) izaziva teško paljenje



Kerozin

- derivat sirove nafte destiliran na 150–250 °C
- veće je gustoće od benzina ali manje od dizela
- glavna primjena kerozina je u letjelicama na mlazni pogon s turbinskim motorima, te vozilima i letjelicama u sklopu vojnih snaga

Rezidualna goriva

- goriva kao nusproizvodi prerade u rafinerijama- najjeftinija goriva

Mješavine destilata i rezidualnih goriva

- goriva za brodove i ostale ploveće objekte



Maziva ulja

- osnovne komponente za dobivanje motornih i industrijskih ulja
- sastoje se od teških ugljikovodika i raznih aditiva koji poboljšavaju svojstva maziva
- najveći dio mazivih ulja i masti proizvodi se na osnovi baznih mineralnih ulja dobivenih iz naftnih prerađevina



FIZIKALNA I KEMIJSKA SVOJSTVA NAFTE I PRIRODNOG PLINA

Gustoća

- gustoća nafte (ρ) - jedno od najvažnijih fizikalnih svojstava nafte
- Izražava se u kg/m^3
- Raspon gustoća nafte raznih sastava je $(760 - 960) kg/m^3$
- Klasifikacija nafte u odnosu na gustoću prema Američkom institutu za naftu (API- American Petroleum Institute) izražava se u $^{\circ}$ API

$$^{\circ}API = \frac{141,5}{\gamma} - 131,5$$

γ - relativna gustoća (omjer gustoće nafte i gustoće vode- manje od 1)



- gustoća prirodnog plina je u prosjeku $(0,5-1,0) kg/m^3$ (gustoća zraka je $1,1-1,3 kg/m^3$)

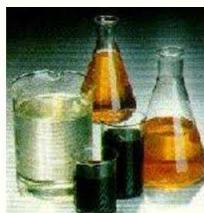
Viskoznost

- osobina fluida da trenjem pružaju otpor pri protjecanju (*dinamička viskoznost* - μ)
 - najčešće je povećanje gustoće fluida popraćeno i povećanjem viskoznosti ali ne nužno
 - jedinica dinamičke viskoznosti je $Pa \cdot s$ ($10 P = 1000 cP$)
 - Kinematicka viskoznost* - omjer dinam. viskoznosti i gustoće fluida ($v = \mu/\rho$), jedinica je m^2/s ($10 000 St$)
 - povećanjem temperature viskoznost se smanjuje
- Dinamička viskoznost nafte moguća je u rasponu od $0,01$ do $10 Pa \cdot s$ (sadrži teške uglj., asfaltene i smole), a prirodnog plina $(2 - 4) \times 10^{-5} Pa \cdot s$ (ovisno o sadržaju težih komponenti)



Boja

- raspon boja sirove nafte moguć je od **svijetlo smedih, svjetlo zelenih, prozirnih** kapljevina koje se lako destiliraju i male su gustoće, preko **zelenosmedih** i viskoznih polučvrstih **crnih tvari** s relativno malim sadržajem za destilaciju
- boju ugljikovodicima daju smolaste tvari i sumporni spojevi
- nafta također ima i određeni sjaj- mijenja se izlaganjem nafte svjetlu i kisiku



Površinska napetost

- mjera sila koje djeluju na granici između dvije faze, odnosno na granici između kapljevine i čvrste tvari ili plina

Međufazna napetost- mjera sila koje djeluju na granici između dvije nemješljive kapljevine

- bitan utjecaj na površinsku napetost imaju temperatura i molekulska masa ugljikovodika

Toplinska svojstva

Granica tečenja- je najniža temperatura pri kojoj nafta, odnosno naftna frakcija još uvijek može teći ako je hlađenje provedeno u točno definiranim uvjetima



Isparljivost

-tendencija kapljevine da prijeđe u plinovitu fazu

Anilinska točka

- temperatura pri kojoj se dvije jednake količine ispitivane ugljikovodične kapljevine i anilina ($C_6H_5NH_2$) u potpunosti miješaju
- za naftne frakcije pojedinog tipa povećava se s povećanjem molekulske mase, a za one s istom molekulskom masom naglo se povećava s povećanjem udjela parafina (smjesa alkana C_{18} - C_{55})



FIZIKALNA SVOJSTVA STIJENA

-dijelimo ih na:

A) GEOLOŠKA

- kalavost
- slojevitost
- raspučanost
- šupljikavost
- propusnost
- gustoća, specifična težina
- anizotropnost



B) MEHANIČKA

- elastičnost
- plastičnost
- čvrstoća
- tvrdoća
- abrazivnost
- bušivost
- konsolidiranost



GEOLOŠKA SVOJSTVA STIJENA

-svojstva koja je stijena dobila u procesu nastajanja ili tijekom naknadnih procesa

a) KALAVOST (škriljavost)

-sposobnost stijena da se kalaju (lome) duž određenih ploha. Uzrok tome su plastične deformacije u srednje dubokim i dubokim zonama Zemljine kore. Plohe kalavosti nisu jasno izražene i u skladu su s plohama spajanja orijentirano razmještenih minerala ili, rjeđe, sa smjerom slojevitosti stijene. Plohe kalavosti nastaju zbog djelovanja jednostranog tlaka na stijenu. Ovo svojstvo se manifestira pri ispitivanju čvrstoće stijene.

-kalavost stijene utječe na mehaničku brzinu bušenja i tendenciju skretanja kanala bušotine.



b) SLOJEVITOST

-izmjerenjivanje stijena jednog sastava i grane i stijena drugog sastava i grane ili razdjeljenost jedne stijene plohama na zasebne slojeve jednakog sastava i grane. Slojevitost je karakteristika teksture stijena. Svojstva u jednoj ravnini mogu se bitno razlikovati od svojstava u drugim ravninama.

Prema obliku slojeva razlikuje se tri vrste slojevitosti:

- *Paralelna slojevitost*
- *Lećasta slojevitost*
- *Neparalelna slojevitost*



c) RASPUCANOST

-razlikuju se dvije vrste raspucanosti:

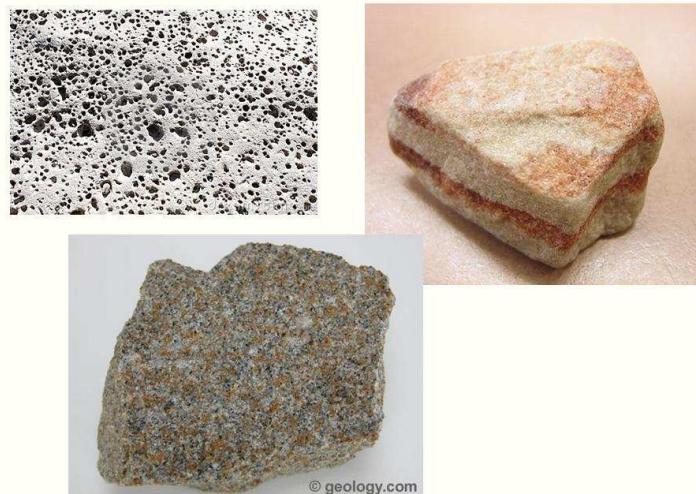
- *tektonska- egzokinetička*
- *netektonska- endokinetička*

-tektonske pukotine (prsline) nastaju zbog djelovanja vanjske sile na stijenu ili kod prestanka djelovanja te sile, ali bez bitnog pomicanja same stijene. Netektonске pukotine povezane su s procesima stvaranja stijena ili promjenom njihove materije: npr. – povećanje ili smanjenje volumena stijena pri hidrataciji minerala koji tvore stijenu ili pri hlađenju užarene magme itd.



d) ŠUPLJIKAVOST

- svojstvo stijene da unutar svoje mineralne mase sadrži slobodne prostore
- je uvjetovana volumenom intergranularnih pora, šupljina i pukotina u određenom volumenu stijene. Ovo svojstvo stijena je od izuzetne važnosti, jer utječe na gustoću, čvrstoću, abrazivnost, podatljivost razrušavanju i druga svojstva. Šupljikavost je prisutna u svim vrstama stijena: **magmatskim, sedimentnim i metamorfnim**
- -prema nekim razmatranjima, šupljine (pore) u stijenama postoje samo do dubine od 12 000 m. U dubljim zonama, zbog velike težine naslaga (visoki geostatički tlak) i velike temperature, stijene su u plastičnom ili poluplastičnom stanju.



-šupljikavost stijene izražava se kao odnos volumena šupljina (V_p) i volumena stijene (V_{st}):

$$\phi = \frac{V_p}{V_{st}} \cdot 100\%$$

-prema genezi šupljikavost može biti :

- **primarna (singentska) šupljikavost:** šupljikavost koja je nastala u isto vrijeme kad i sama stijena.
- **sekundarna (epigenetska) šupljikavost:** nastala naknadno u nekoj daljnjoj fazi formiranja stijene (pri djelovanju fizikalnih i kemijskih procesa).



Vrsta stijene	ϕ [%]
Granit i kompaktni gnajs	0,02 – 0,86
Sijenit	0,50 – 0,60
Gabro	0,60 – 0,70
Bazalt	0,63 – 1,28
Glineni škriljac	0,54 – 1,40
Kompaktni vapnenac	0,67 – 2,55
Eolski vapnenac	13,6 – 16,9
Naftonosni vapnenac i dolomit	2,00 – 33,0
Gline	6,00 – 50,0
Pjesak	6,00 – 52,0



e) PROPUSNOST

- propusnost (permeabilnost) je svojstvo stijene da kroz povezane šupljine propušta fluide
- Koeficijent propusnosti** je osnovni pokazatelj propusnosti, tj. stupnja povezanosti šupljina sadržanih u stijeni:

$$k_p = \frac{Q \cdot \mu \cdot l}{A \cdot P} \quad [m^2]$$

k_p – koeficijent propusnosti [m^2],

Q – protok fluida kroz stijenu [$m^3 \cdot s^{-1}$],

μ – viskoznost fluida [$Pa \cdot s$]

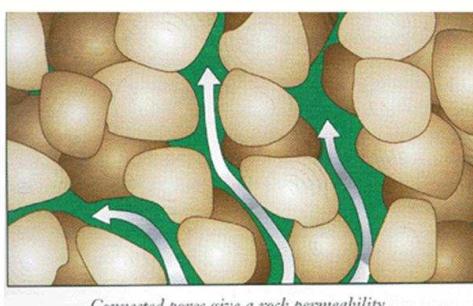
A – površina presjeka stijene [m^2],

l – duljina na kojoj protječe fluid kroz uzorak stijene [m],

P – razlika tlaka na početku i kraju l [Pa]=[N·m⁻²].



- propusnost stijene u velikoj mjeri utječe na upojnost i bubrivost stijena te na čvrstoću nekih stijena.



f) GUSTOĆA

-gustoća stijene predstavlja odnos mase određenog volumena stijene i tog volumena.

$$\rho_{st} = \frac{M_{st}}{V_{st}} \text{ [kg}\cdot\text{m}^{-3}\text{]},$$

ρ_{st} – gustoća stijene [kg/m³],

M_{st} – masa stijene [kg],

V_{st} – volumen stijene [m³].



g) ANIZOTROPNOST

-je pokazatelj koji ukazuje na stupanj različitosti svojstava stijene u različitim smjerovima.

-zanemarivši vrlo viskozne stijene, s jedne strane i posve sipke stijene, s druge strane, čvrste stijene se prema anizotropnosti mogu podijeliti u dvije temeljne skupine:

- **pseudoizotropne stijene** i
- **anizotropne stijene**

-pseudoizotropne stijene su tvrde kristalne stijene koje se sastoje od povezanih kristalnih minerala a sami po sebi su anizotropni, dok su anizotropne one koje imaju izražene paralelne plohe oslabljene kohezije (te stijene imaju relativno dobra reološka svojstva te je u njima izraženija relaksacija naprezanja)



MEHANIČKA SVOJSTVA STIJENA

-mehanička svojstva odrenuju se na osnovu ponašanja stijene kad na nju djeluje vanjska sila

a) ELASTIČNOST

-elastičnost je sposobnost deformiranog tijela da nakon prestanka djelovanja deformirajuće sile ponovno uspostavi početni oblik, dimenzije ili obujam. Sva čvrsta tijela u prvoj aproksimaciji podliježu Hook-ovom zakonu koji je osnovna teorija elastičnosti, a glasi: "deformacija elastičnog tijela je proporcionalna sili koja na njega djeluje".

-kod uzdužnih deformacija razlikuje se = **dilatacija**, tj. produljenje i **kontrakcija**, tj. skraćenje

-npr. kvarcit, granit



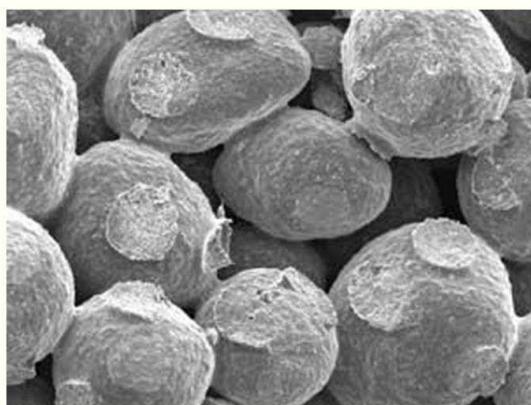
b) PLASTIČNOST

- je karakteristika stijene da pri djelovanju vanjske sile poprima stalnu deformaciju (nepovratnu, plastičnu)
- kada na stijenu djeluje rastuće opterećenje, kod kojeg dolazi do pojave znatne elastične deformacije, koja nakon dosiranja granične vrijednosti sile, gubi proporcionalnost i prelazi u plastičnu deformaciju stijenu se naziva krhko-plastična ili elastično-plastična stijena. Pri tome se granična vrijednost sile uzima kao granica elastičnosti
- npr. gline



c) ČVRSTOĆA

- je unutarnja sposobnost stijena da se opiru silama koje ju nastoje razrušiti (dezintegrirati)
- prema čvrstoći stijene se općenito dijele na **čvrste** (pseudoelastične- granit, pješčenjak, vapnenac), **plastične** (viskozne- gline) i **sipke** (rastresite- pijesci, šljunci)
- čvrstoća čvrstih stijena ovisi o silama povezanosti čestica i silama unutarnjeg trenja između čestica.
- kod stijena sile povezanosti se javljaju kod neposrednog kontakta zrnaca, tj. kristala minerala (graniti, kvarciti, mramor itd.) ili na račun veziva između kristala



d) TVRDOĆA

- tvrdoća je sposobnost stijena da se opiru prodoru nekog drugog, tvrdog tijela u nju. Najčešće se taj pojam povezuje s grebanjem jednog materijala drugim, tvrdim materijalom ili utiskivanjem tvrdog materijala u materijal manje tvrdoće. Razlikuje se pojam **makro- mikro- i nanotvrdoće** (kod lokalnog razrušavanja stijena pojam tvrdoće podrazumijeva mikrotvrdoću, ali nije dosad jednoznačno definiran)
- najčešće se upotrebljavaju metode određivanja tvrdoće po Rockwellu i Brinellu



	Mineral	VRSTOŠAK PRASNA KORIJENA [mm ² /cm ³]	APOLITNA TVRDOĆA	Slika	Kristal	Test grebanjem
1	Talk <chem>Mg3Si2O5(OH)2</chem>	0,03	1			lagano noktom
2	Gips <chem>CaSO4 · 2H2O</chem>	1,25	2			noktom
3	Kalcit <chem>CaCO3</chem>	4,5	9			lagano bakrenom žicom
4	Efuzit <chem>CaF2</chem>	5,0	21			lagano nožem
5	Apatit <chem>[Ca5(PO4)3(OH, Cl, F)]</chem>	6,5	48			teško nožem
6	Ortoklas <chem>KAlSi3O8</chem>	37	72			platini čelikom (turpijom)
Mineral se ne može grepasti platiničkim žičkom						
7	Kremen <chem>SiO2</chem>	120	100			grebe staklo
8	Turmalin <chem>[AlSi3O8(OH, Cl, F)]</chem>	175	200			lagano grebe staklo
9	Korund <chem>Al2O3</chem>	1.000	400			reže, staklo, grebe ga disparant
10	Dijamant <chem>C</chem>	140.000	1500			grebe korund, grebe ga disparant



e) ABRAZIVNOST

- abrazivnost stijene je pokazatelj sposobnosti površinskog sloja stijene da se aktivno opire razrušavanju, tj. sposobnosti stijene da razrušava (zatupljuje) oštice dlijeta
- abrazivnost stijene je veoma važan čimbenik kod bušenja, pošto utječe na trajanje dlijeta i mehaničku brzinu bušenja
- jako izražena abrazivna svojstva imaju stijene koje sadrže zrnca vrldih minerala koja su povezana manje čvrstim vezivom
- pokazatelj abrazivnosti stijene je **koeficijent abrazivnosti**:

$$k_{ast} = \frac{A_{rst}}{\Delta V_{dl}} \quad [\text{J/kg}],$$

k_{ast} – koeficijent abrazivnosti stijene [J·kg⁻¹],
 A_{rst} – ukupni rad uložen u razrušavanje stijene [J],
 ΔV_{dl} – gubitak volumena oštice dlijeta [kg].



f) BUŠIVOST

-bušivost stijene je uvjetni (dogovorni) kompleksni pokazatelj međuvisnosti geoloških i mehaničkih svojstava stijene koja se pri određenim tehničkim i tehnološkim parametrima očituje u mehaničkoj brzini bušenja. Točniji naziv ovog pokazatelja je: *podatljivost stijene bušenju*.

g) KONSOLIDIRANOST

-vrlo važan pokazatelj koji kod izrade bušotina pokazuje stabilnost stijenki bušotine
-stabilnost stijene se definira kao sposobnost stijene koja čini stjenku kanala bušotine da se ne obrušava nakon njenog raskrivanja.



VRSTE STIJENA

Osnovna podjela stijena:

1. Magmatske ili Eruptivne

- intruzivne (dubinske), efuzivne (izljevne) i žilne
- granit, adamelit, diorit, sijenit, peridotit, pirokseni, riolit, andezit, dijabaz, bazalt, fonolit

2. Sedimentne ili Taložne

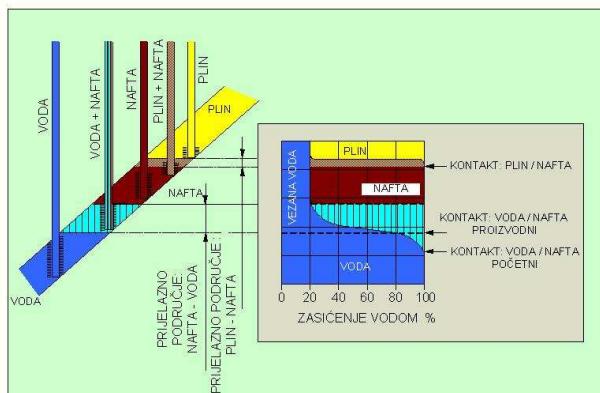
- klastične (egzogene) i biokemijske (endogene)
- konglomerati, breče, pijesci, pješčenjaci, gline, glinjaci, siltiti, šejlovi, lapori, lapornjaci, vapnenci, dolomiti, itd.

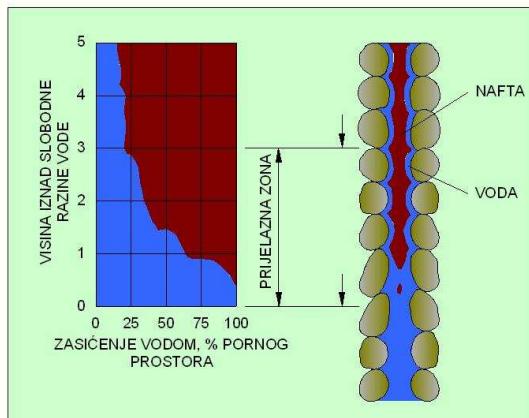
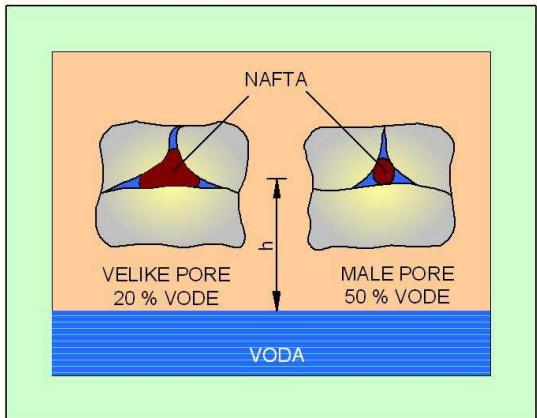
3. Metamorfne ili Preobražajne

- milonit, skarn, mramor, kvarcit, škriljavci, itd.



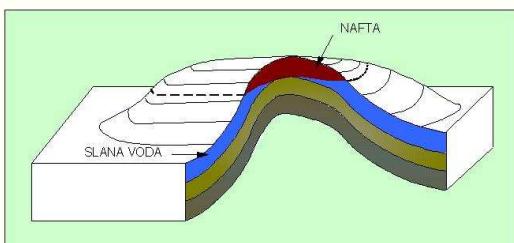
OSNOVNE ZONE U LEŽIŠTU



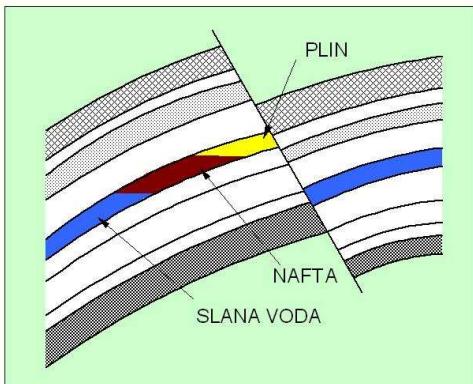


GEOLOŠKE STRUKTURE POGODNE ZA AKUMULACIJU UGLJKOVODIKA

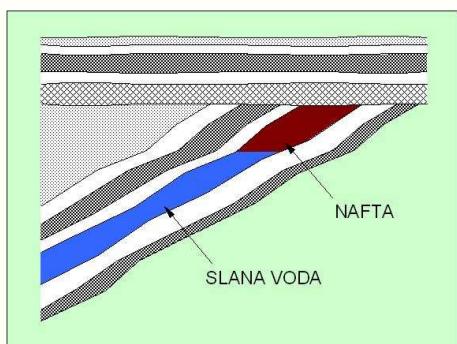
Antiklinalna struktura



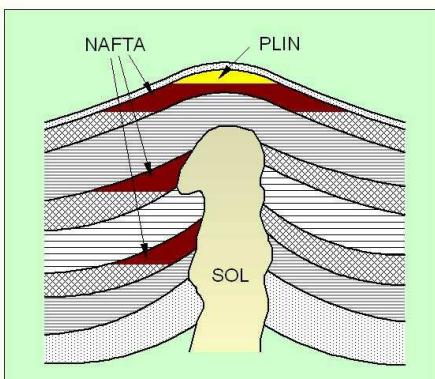
Rasjed



Slojevi prevlačenja



Solna doma



Lećaste strukture

